

Мухтаринътъ Дервенски извѣсти на Пеновата жена, Елена, прѣдварително да вземе ключътъ на сандѣка, да отвори и ако има нѣщо да го прикрие. Тя отиди и извърши заръчването на мухтаринътъ, като взе отъ сандѣкътъ медикаментитѣ, други повидни книжа и ги съкрива. Това тъй внезапно затваряние на Нено, слиса членоветѣ на Комитетъ, да не би да прѣдаде работата. Взеха се тогава мѣрки, да се промѣни мѣстото, дѣто се прѣкриваше Иларионъ и се прати у коконъ Тана. (Тъзи жена, общото мнѣние сматреше я за шпионка; но тя бѣше, прислушница на комитетътъ. Всѣкой день ходяше въ харемитѣ на по-влиятелнитѣ Турци, тъй и въ харемътъ на Хайдаръ-бей и всичко що се говореше за България и всичко що се доносеше отъ шпионитѣ върху бъдущето възстаническо движение, умѣеше майсторски да испитва и го съобщаваше на Илариона.) Но и Нено бѣше съучастникъ въ комитетскитѣ работи, никой не помисли, че ще издаде нѣщо, затова прѣдготовлението слѣдваше по-бързо и по-енергично. Когато се пригответаха до нѣидѣ нуждитѣ нѣща за възстанието, чувствуваше се нужда отъ барутъ. За тъйи цѣль членоветѣ събраха изъ помежду си помощи. К. Тотювъ донесе отъ ямболскитѣ комитетѣтъ осемъ лири; Стефанъ Дучевъ и Добри Костичковъ събраха петъ лири изъ между приятелитѣ си и ги внесаха чрѣзъ К. Стояновъ за тъйи цѣль. Паритѣ до колкото се събраха бѣха готови, но отъ градътъ неможаше да се купи. Видѣсе за добръ да се внесатъ пари на Петръ Жейновъ въ Котелъ, който по-прѣди въ дохожданието си за Сливенъ обѣща че може да извърши тъйи работа: за да купи барутъ и да го внесе за възстанието. За туй се задѣлжи К. Тотевъ да отиде и занесе осемъ лири и да ги прѣдаде на Георги Гиндевъ, който да ги внесе на Петръ Жейновъ, а съ